

בית של תורה מקימים רק בישיבה?

מוריה שטרן, שנה ג'

לבנות המכללה,

שלום רב!

בעלי ואני שואפים לקחת חלק בקריעת ים-סוף, ומנסים להציע שידוכים. במסגרת הניסיונות נתקלנו פעמים רבות בבנות שמוכנות להיפגש רק עם בחורים שכרגע לומדים בישיבה. בשורש העניין, רצון זה בא ממקום טוב. הבנות רוצות 'בן תורה' ושואפות לבנות את ביתן מתוך ישיבה, כשאָת שנות הנישואין הראשונות עושים בתוך קהילת ישיבה. אבל בפועל – גישה זו בעייתית. רוב הבחורים לא נמצאים בישיבה אחרי חמש-שש שנים של לימוד, וכמעט כולם עוזבים אחרי שבע-שמונה שנים. כך יוצא, שכמעט אי אפשר להציע בחורים מצוינים בני 24 ומעלה מפני שהם כבר לא בישיבה.

דבר זה יוצר אבסורד: אם מציעים למישהי בת 21 בחור בן גילה שלומד כעת בישיבה (אך עתיד לעזוב לאחר ארבע שנות לימוד), היא תסכים, כי הוא 'בן ישיבה'. אך מי שכבר בת 23, ומציעים לה בחור בן 25, שלמד שבע שנים בישיבה (עד שיעור ז') אך סיים לפני שנה – היא תפסול את ההצעה מראש כי (כעת!) הוא לא 'בן ישיבה'. לעתים קרובות מדובר באותו בחור, שאילו היו מציעים לה אותו לפני שנה עת למד עדיין בישיבה, הייתה מסכימה. אך כעת, אותו בחור ירא שמים, בעל מידות ורצון להקים בית אידאליסטי שיתרום לעם ישראל, שלמד את אותן מספר שנים בישיבה וגם כעת ממשיך ללמוד תורה במקביל ללימודיו המקצועיים, נפסל לפני ששומעים עליו אף פרט נוסף.

במילים פשוטות – ככל שהבת מבוגרת יותר היא פוסלת יותר בנים שלמדו אותו מספר שנות לימודים בישיבה (זאת בעת שעקב גילה, עצם היצע הבנים פוחת). למותר לציין, שכל הדיון כאן קשור לבחור שאף בעזיבתו הרשמית את הישיבה ממשיך להיות בן תורה ובעל מידות, השואף להקים בית אידאליסטי הבנוי על אהבת תורה ויראת שמים.

לדעתי, דווקא אחרי שיוצאים מהסביבה התומכת והחמה של הישיבה מתחיל 'מבחן החיים' האמיתי. כשבחור נמצא בישיבה יותר 'קלי' לו ללמוד תורה כל היום, לעשות חברותות ולשמוע שיעורים. אבל מה קורה לאחר סיום לימודיו הרשמיים? זה המדד: מה הוא עושה בזמנו הפנוי? האם הוא חי חיי תורה? אוהב את התורה? קשור לקודש? – גם בחיי היום-יום מחוץ לישיבה.

נקודה נוספת שראוי להזכיר: אמנם אנחנו לומדות להיות מורות, אך לא כל הבנים רוצים ומתאימים להיות מורים! יש כאלה שרוצים להתמלא בתורה, ולאחר מכן ללכת לעבוד במקצועות אחרים, לאו דווקא בתור ר"מים. מי שרוצה מקצוע והולך ללמוד אותו, מתוך תורה, בגיל 25, אחרי שבע שנים בישיבה – זה יפה מאוד ובהחלט מכוּבד. הוא יהיה ה'שליח' של הציבור שלנו בחברה הכללית, הפתוחה. לא רק בתוך עולם הישיבות צריכים אנשים תורניים. גם זה ערך חשוב בעינינו...

אמנם, אם מישהו לומד כעת עדיין בישיבה – זה ודאי טוב, ולהקים בית מתוך ישיבה – דבר מבורך ורצוי הוא. ייתכן, שאם כבר נמצאים בקשר של ממש עם בחור שכרגע לומד תורה אך מתלבט בדבר מעשיו בשנה הבאה, יש מקום להתאמץ מאוד כדי להישאר עוד שנה-שנתיים בישיבה ולהקים בית מתוך קהילת הישיבה. אך לא יתכן לשלול מראש הצעה של בן תורה שכבר סיים את שנות לימודיו הרשמיים בישיבה. הרבה הצעות נופלות מסיבה זו עוד לפני הפגישה, וחבל. מה עוד, שרוב הבנות לא מחפשות בהכרח בחור שישב כל חייו בישיבה. לדעתי, העיקר

הוא בחור (ובחורה...) עם יראת שמים, מידות טובות ורצון להקים בית אידאליסטי שיתרום לעם ישראל, ולא דווקא שהוא לומד כרגע עדיין בישיבה.
מי יתן ונדע שמחות רבות, ויתמלאו משאלות כולם לטובה.

מוריה

הערה : מי שמוכנה לשתף את כלל הבנות במחשבות בתחומי חינוך וחיים, המתאימות לרוח של 'בעין חינוכית', מוזמנת לשלחן אלי : Yona@kipa.co.il. בברכה, יונה